

ЗАКОН

за изменение на Закона за административните нарушения и наказания
(Обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм. и доп., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101
от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г.,
бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от
1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г.,
бр. 51, 67 и 114 от 1999 г. и бр. 92 от 2000 г.)

§ 1. В чл. 32 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите “от 10 до 150” се заменят с “от 100 до 2000”.

2. В ал. 2 думите “от 40 до 300” се заменят с “от 400 до 3000”.

§ 2. В чл. 39 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 цифрата “1” се заменя с “10”.

2. В ал. 2 думите “от 1 до 5” се заменят с “от 10 до 50”.

§ 3. Навсякъде в закона думата “указ” се заличава.

§ 4. В чл. 80 думите “кмета на съответната община” се заменят с “Агенцията за държавни вземания”.

Законът е приет от XXXIX Народно събрание на 2001 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Огнян Герджиков)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение на Закона за административните нарушения и наказания

Законът за административните нарушения и наказания (ЗАНН) е основен нормативен акт, който определя реда за установяване на административните нарушения, за налагане и изпълнение на административните наказания и има за цел да осигури необходимите гаранции за защита на правата и законните интереси на гражданите и организацията.

Приложното поле на ЗАНН се простира по отношение на всички административни нарушения, извършени на територията на Република България, включително на онази част от територията, на която се простира нейният суверенитет.

Законът за административните нарушения и наказания е приет през 1969 г., като последващите изменения не променят съществено духа на закона, неговите основни принципи и цели.

В съдържанието на ЗАНН се откриват редица текстове, които се нуждаят от поправка както поради редица обществено-икономически предпоставки, така и поради нуждата от отстраняване на понятия, чийто юридически смисъл се е изменил и противоречи на отделни конституционни текстове.

Обществено-икономическите предпоставки, които обосновават спешната необходимост от изготвянето на Закон за изменение на ЗАНН, се основават на особено наболелия в началото на 2001 г. проблем с кражбите на цветни метали и направените във връзка с това предложения от Министерството на икономиката за законодателно решаване на проблема. Съображенията ни за тези предложения се основават на твърде ниския размер на наказанията, налагани на физически лица при извършени от тях нарушения, или на неизпълнение на подзаконов нормативен акт съгласно изискванията на чл. 32, ал. 1 от ЗАНН.

Минималният размер на наказанието глоба, заложен в нормата на чл. 32, ал. 1 от ЗАНН, е 10 лв. Тази сума определено не съответства на тежестта на извършваните нарушения, както и на материалната равностойност на вещите - предмет на тези нарушения.

Максималният размер на наказанието глоба е 150 лв. и представлява сума, по-малка от двукратния размер на минималната работна заплата за страната. Във връзка с това особено важно е да се отбележи, че в голямата част от случаите, когато намира

приложение чл. 32 от ЗАНН, става дума за нарушения с висока степен на обществена опасност, с които обикновено се нанасят огромни по размер вреди в сферата на производството, потреблението, строителството, комуникациите, съобщенията и др. Считаме, че подобна обществена необходимост от промени в размера на глобите са налага и в нормативните актове, които препращат към чл. 32 от ЗАНН при налагането на санкции за нарушения в сферата на счетоводното, данъчното, митническото, валутното или екологичното законодателство.

Конкретно в случая се касае за назрялата обществено-икономическа необходимост от актуализиране размера на глобите с цел да се предотвратят зачестилите напоследък административни нарушения по нормативната уредба, регламентираща търговската дейност с метален скрап. Те в повечето случаи са предпоставка за извършването и на деяния, квалифициращи престъпно поведение (демонтиране на проводници, телефонни кабели, жп релси, арматура и т.н.).

Считаме, че предлаганите по-високи размери на наказанията в чл. 32 от ЗАНН биха съдействали за по-пълното постигане на целите на закона, визирани в чл. 12 от него.

От направения анализ на данните, изпратени от областните управи в страната относно субектите, извършващи търговска дейност с вторични метали, е видно, че около 80 на сто от тях са физически лица, нерегистрирани по Търговския закон, най-често представители на малцинствени групи от населението с нисък социален статус. Фактът, че предвиденият размер на глобите за физически лица-нарушители е несъизмеримо по-нисък от този, с който се наказват търговците, е предпоставка за извършването на този вид дейност от подобни субекти.

Повишаването както на минималния, така и на максималния размер на глобите ще съдейства в значителна степен за решаването на въпроса за кражбите на метален скрап, за които алармират от БТК, БДЖ и НЕК и за предотвратяването на нелегалното производство на наркотични вещества по Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите и подзаконовите актове по прилагането му. Считаме, че подобен ефект ще се постигне и в сферата на митническите, данъчните, валутните, екологичните и др. нарушения, които ползват същия ред за налагане на административнонаказателна отговорност.

Тъй като някои специални закони препращат към чл. 39 от ЗАНН, като например чл. 228 от Закона за митниците и чл. 52, ал. 2 от Закона за чужденците в Република България, предлагаме да се коригират размерите на глобите в чл. 39, ал. 1 и 2 от ЗАНН, които към настоящия момент са в размер 1 лв. за явно маловажни случаи и от

1 до 5 лв. за маловажни случаи. Изменението се налага с оглед рамката, която поставя ЗАНН спрямо специалните закони, а именно глобата се налага до размера, предвиден в съответния закон, но не повече от размера, предвиден в ЗАНН.

Наред с това със законопроекта се преодоляват някои правно-технически неточности, съответно се заличава понятието “указ”, което е остаряло и не съответства на чл. 114 от Конституцията, определящ видовете нормативни актове, които Министерският съвет може да приема на основание и в изпълнение на законите. С отстраняването на тази неточност се цели привеждането на ЗАНН в съответствие с чл. 102, ал. 1 и чл. 114 от Конституцията на Република България, които регламентират случаите и органите по издаването на тези актове.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Симеон Саксбургготски)